

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
'Εσωτερικοῦ δραχ. 7.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.—'Εν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
'Οδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11^{ος}

'Εν Ἀθῆναις, 5 Ἰουνίου 1904

'Ετος 26^{ον}—'Αριθ. 24

Ο ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΛΙΝΑΝΘΗΣ

'Απὸ ὅλους τοὺς Κινέζους τῆς Κίνας, ὁ πιδ εὐτυχισμένος ἦτον μιὰ φορὰ ὁ Πε-κα-ό, ὁ μονάκριβος υἱὸς τοῦ μανδαρίνου Τσου σίν. Πλούτης, δόξα καὶ τιμὴς, ὅλα τοῦ κόσμου τὰ ἀγαθὰ, τὰ εἰχεν εὖρη ἀπὸ τὴν κούνια του αὐτὸς ὁ νέος· καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα, ἦτο ἀρραβωνισμένος μετὰ τὴν Λινάνθη, τὴν πλέον εὐμορφὴ καὶ χαριτωμένη καὶ καλὴ Κινεζοπούλα, πῶς μ'πορεῖτε νὰ φαντασθῇτε.

Εἰς τὴν Κίαν πέρνει ὁ ἄνδρας τὴν γυναῖκα, χωρὶς νὰ γνωρίζωνται ἀπὸ πρὶν. Ὁ Πε-κα-ὸ ὅμως ἐγνωρίζε τὴν Λινάνθη, διότι ἦτο ἐξαδέλφη του, καὶ τὴν ἀγαποῦσε μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν του.

Διὰ νὰ τοὺς στεφανώσουν, δὲν ἐπερίμεναν ἄλλο παρὰ νὰ γίνῃ δεκαπέντε χρόνων ἡ Λινάνθη καὶ δεκαοκτὼ ὁ ἀρραβωνιστικὸς τῆς· ἐπληθύνοντο ὅμως αὐτὴ ἡ ἐπιχή, καὶ ἡ καλὴ κυρία Σαν-Λιού ἐρραβε κι' ὅλας τὸ χρυσοκέντητο νυφικὸ φόρεμα τῆς κόρης τῆς.

'Αλλὰ τί μένει εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον βέβαιον καὶ σταθερόν;... Ἐξαφνα ὁ Τσου-σίν ἐπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ αὐτοκράτορος, ἔχασε τὸ ἀξίωμά του, τὰ κτήματά του κατεσχέθησαν, καὶ ὁ καϊμένος ὁ μανδάρινος ἀπὸ τὴν πίκραν του ἀπέθανε.

'Εμεινε λοιπὸν ὁ Πε-κα-ὸ ὀρφανὸς καὶ πτωχὸς μαζί. Τὸ πρῶν ἦτο πλουσιόπαιδο, καὶ τὸ βράδυ τὸν εἶχαν δώδεκα ἀπὸ τὸ σπῆτι των, χωρὶς ἄλλην περιουσίαν παρὰ μόνον τὰ ὠραῖα του ρούχα που ἐφορούσε.

'Ετρεξε καταλυπημένος εἰς τοῦ θείου του, ὅπου τὸν ἐδέχθησαν μετὰ πολλὴν συμπάθειαν. Ἀλλὰ, ὅταν ἔφερε τὸν λόγον εἰς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου του, ὁ Σαν-Λιού τοῦ εἶπε καθαρὰ ὅτι δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ συλλογίζεται τὴν Λινάνθη.

'Εγινεν ἔξω φρενῶν ὁ Πε-κα-ὸ.

—Λοιπὸν, ἐφώνησε, μετὰ περιφρονοῦν;... Δέν μου μένει πλέον παρὰ νὰ πεθάνω! Εἶπε καὶ ἄλλα τὰ ὅποια παρὰλείπω, ἀλλὰ ὁ γέρον Κινέζος ἀπεκρίθη χωρὶς νὰ ταρῃχθῇ:

—'Ανεψιέ μου, ἐπειδὴ σὲ ἀγαπῶ πολὺ, δι' αὐτὸ σοῦ συντρίβω τὴν καρδίαν. Πίστευσέ με· τώρα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐτυχῇς μετὰ τὴν Λινάνθη. Δέν ἔχεις περιουσίαν, δὲν γνωρίζεις

—Πε-κα-ὸ, διὰ νὰ εὐτυχῇς ἡ οἰκογένεια πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ καθημερινόν της. Σ'ἀρέσει νὰ βλέπῃς τὴν γυναῖκα σου μετὰ τὰ κουρέλια ἢ τὰ παιδιὰ σου νὰ κλαῖνε ἀπὸ τὴν πείναν; Πρὸς τὸ παρὸν, παιδί μου, ἐσύ δὲν ἔχεις γιὰ νὰ ζήσης μόνος σου· καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ ἴδῃς τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰ παιδιά σου νὰ ζητιανεύουν...

★

Ὁ Πε-κα-ὸ ἐγύριζε σὰν κολασμένη ψυχὴ μέσα στοὺς δρόμους τοῦ Πεκίνου· ποῦ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ τὴν νύκτα;—'Αλλοῖμονον! οὔτε ὁ ἴδιος τὸ ἔξευρε! Ἐβγήκεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐτράβηξε κατὰ τὸν ποταμὸ, εἶδε μιὰ βάρκα δεμένη, καὶ ἐτρύπωνε μέσα ὡς· πού νὰ ξεμερώσῃ, διότι ἀπὸ τὴν λύπην του ἦτο ἀδύνατον νὰ κοιμηθῇ.

Δὲν ἐκοιμήθη, ἀλλὰ ἐκάθησε καὶ ἐσυλλογίσθη. Τὸ πρῶν, ὁ Πε-κα-ὸ ἦτον ἀποφασισμένος νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν.—Ναί, μὰ τί εἶδους ἐργασίαν;—Δύσκολος ἦτον ἡ ἀπάντησις.

'Αχ! ἂν ἤκουε τὸν πατέρα του, τώρα θὰ εἶχε τὸ ἀπολυτήριόν του. Ἀλλὰ τότε, εἶχε νομίσῃ, ὁ ἀνόητος, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ μανδαρίνου δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μελετᾷ, ἀλλὰ νὰ διασκεδάζῃ καὶ νὰ ἡσυχάζῃ. Τί εἶχε μάθῃ, νομίζετε; Νὰ παίζῃ βόλους, μπάλλες καὶ αετούς, νὰ τρέχῃ μετὰ τὰ ξυλοπόδαρά καὶ νὰ κἀνῃ τὸν κουτσό· γὰρ πίνῃ τσιγάρο καὶ τσάι· νὰ φαρεῦν γαρίδες μετὰ τὴν ἀπόχην ἡ μεγάλη ψάρια μετὰ τὸ καλάμι.—Μετὰ αὐτὰ διεσκεδάδε μιὰ φορὰ.

'Αλλὰ τώρα μετὰ αὐτὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κερδίσῃ οὔτε μιὰ σαπέκα (κινεζικὴ πεντάρα), οὔτε μιὰ φουχτα ρύζι... Τότε ἐσυλλογίσθη ὅτι εἶχε νὰ φάγῃ ἀπὸ χθὲς καὶ εἶδεν ὅτι ἐπεινούσε... Ἐξαφνα, τοῦ ἔρχεται μιὰ ἰδέα. Τρέχει εἰς ἓνα σπιτάκι κρυμμένο μέσα στὰ καλάμια. Ἐκεῖ μένει μιὰ πτωχὴ γυναῖκα, ἡ χήρα ἐνὸς ψαρά. Αὐτὴ, πολ-

«Καθημερινῶς τὸν ἔβλεπαν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν.»

οὔτε τέχνην οὔτε ἐπιστήμην. Ἡ κυρία Σαν-Λιού, ἡ σεβαστὴ σου θεῖα, θὰ σου δώσῃ νὰ το καταλάβῃς· εἶνε πρακτικὴ γυναῖκα, καὶ γνωρίζει τὸν κόσμον· σὲ ἀφίνω μαζί της...

Ἡ θεῖα ἄρρησε πρῶτα τὸν ἀνεψιόν της νὰ ξεθυμάνῃ μετὰ τὰ δάκρυα καὶ τὰ παραπονετικὰ λόγια, καὶ ὕστερα εἶπε:

νά ο τέταρτος πόθος μου! "Α-μα θα γυρίσω στο σπίτι, κανένας να μη 'δῃ πῶς είμαι βρεμμένος και σχισμένος!... Κ' έτσι, να μή με τιμωρήσουν!... "Αλλά ο τέταρτος αυτός πόθος δεν ἦτο πεπρωμένος να πραγματοποιηθῇ. "Οχι μονάχα τὰ ρούχα τοῦ κυρίου Πίπη μένουν εἰς ἐκείνην τὴν ἐλπίσιν, ἀλλὰ και

«Τί σου φταίμε ἐμεῖς;»

αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔμεινε μίαν ἐβδομάδα χωρίς φρούτο, χωρίς περίπατο και χωρίς παιχνίδια, κλεισμένος μέσα στο σπίτι, σάν σὲ φυλακή.

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα ἄρχισε νὰ υποπτεύεται ὅτι τὸ ἀερόστατο δεν εἶνε νεράιδα, ἀλλὰ ἀερόστατο, και ἀπὸ τότε δεν ἔχει πλέον πολλὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη νεράιδες εἰς τὸν κόσμον...

(Τέλος) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΚΩΝΩΠΕΣ

* Οἱ κώνωπες δεν εἶνε μόνον ἐνοχλητικοί, ἀλλὰ κ' ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν υγείαν, διότι εἶνε οἱ κυριώτεροι φορεῖς τοῦ μιάσματος τῶν ἐλιδῶν πυρετῶν.

* Ἀριστον σκεῦσμα πρὸς νάρκωσιν τῶν κωνώπων εἶνε τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζημιπρόνι πωλούμενον εἰς τὰ φαρμακεία. Πρέπει ὅμως νὰ το ἀνάπτωμεν με ἀνοικτὰ τὰ παραθυρά, και ὅταν κατὰ τὸ ἥμισυ, — οἱ κώνωπες θὰ ἔχουν φύγῃ, — νὰ τὰ κλείωμεν.

* Πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν νυγμάτων, ἐπαλείφονται αἱ χεῖρες και τὸ πρόσωπον διὰ πυκνοῦ διαλύματος καφουράς ἐντὸς βαλσαμικοῦ ἐλαίου, ἀλλὰ και ἡ διὰ βαζελίνης ἐπάλειψις ἀρκεῖ.

(Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ὑγιείας»)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Ἐρχθῆς ἀκόμη ὁ Πέτρος εἶχε παίξῃ, εἶχε διασκεδάσῃ. Ἐπῆγε μετὰ ἄλλα παιδιά εἰς τὸ περιβόλι τοῦ θεῖου του, ὕστερα ἐπέρσαν ἀπὸ τὸν παράλιον δρόμον και ἐστάθησαν νὰ ἰδοῦν τὰ πλοῖα ὅπου ἦσαν εἰς τὸν λιμένα. "Ὅταν ἐγύρισε σπῆτι, τοὺς εὗρηκεν ὅλους ἀνήσυχους, ταραχμένους. Ἡ ὑπὲρ τρία δεν ἐπρόφθαινε νὰ τρέχῃ δεξιά και ἀρστερά. Ἡ καυμένη ἡ μητέρα του δεν ἔκανε βῆμα ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρα. Δύο γιαιτροί, ὁ ἓνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἦλθαν βιαστικά και γρήγορα. . .

Ὁ Πέτρος δεν ἤξερε τί νὰ νάμῃ. Ἡ ὑπὲρ τρία τοῦ εἶπε πῶς ἄεχνα ἀρρώστησεν ὁ πατέρας του. Καθὼς ἐγύριζεν ἀπὸ τὸ γραφεῖό του, τοῦ ἦλθε μίαν λιποθυμία. Ἡ μητέρα του ἐβγήκε βιαστικά ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρα, γιὰ μίαν στιγμή, τὸν ἐφίλησε γλυκὰ εἰς τὸ μέτωπο, και τοῦ εἶπε ἀπόψε νὰ εἶνε ἡσυχος, πολὺ ἡσυχος. Ἦταν δακρυσμένη ἡ μητέρα του, και τοῦ το εἶπε με μίαν φωνὴ γλυκειά, τόσο γλυκὰ νὰ εἶνε ἡσυχος.

Δεν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἄλλοιως. Ἀπόψε ἔπρεπε νὰ μὴν νάμῃ τίποτε. Οὔτε νὰ τρέξῃ, οὔτε νὰ πηδήσῃ, οὔτε νὰ φωνάξῃ ὅπως πάντα.

Τί νὰ κάμῃ; Ἐπροσπάθησε νὰ κλάψῃ, μόνος του, μέσα εἰς τὴν ἔρημη τραπεζαρία, ἀλλὰ δεν το κατώρθωσε. Καὶ οὔτε νὰ γελάσῃ δεν ἠμποροῦσε, δεν ἔπρεπε, γιατί τον ἀγαποῦσε τὸν πατέρα του.

Τί νὰ κάμῃ; Ἐπενοῦσαν αἱ ὥρες ἀγάλη-γάλη. Ποτὲ δεν εἶχεν ὀργήτῃ, τόσο πολὺ νὰ κοιμηθῇ. Πάντα, μόλις ἐδειπνοῦσε, ἡ καλὴ του μητέρα τον ἐφέρνηε εἰς τὸ κρεβάτι αὐτοῦ, τὸν ἐγδυνε καί, ὡς ποῦ νὰ τον σκεπάζῃ καλὰ, ἦταν ἀποκοιμισμένος. Τώρα τον εἶχεν λησμονήσῃ. . .

Ἐκόντευαν νὰ κλείσουν τὰ μάτια του, ὅταν ἦλθεν ἡ ὑπὲρ τρία και τοῦ ἔδωσε τὸ δεῖπνό του. Τὸν ἐπῆρε γρήγορα γρήγορα και τον ἔφερε στο κρεβάτι του.

Τὴν αὐγὴ ἐξόπνησε κ' ἐπερίμενε νὰ τον ντύσουν. Ἀλλὰ δεν ἦλθε κανείς. "Ὅλοι τον εἶχαν λησμονήσῃ. Ἐσηκώθη μόνος του. Ἐνύθη γρήγορα και ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν κάμαρά του. Εἰς τὴν γωνία ἦταν τὸ κρεβάτι τῆς ὑπὲρ τρίας στρωμένο ὅπως ἐχθὲς. Δεν θὰ ἐκοιμήθῃ, φαίνεται. Ἐπάνω ἡσυχία. Εἰς τὸ κάτω πάτωμα ἄκουε κατὰ ψιθυρίσματα. Κάποιος θὰ ἔκλαιε. Ὁ Πέτρος ἐκοιμήθη, σάν νὰ αἰσθάνθηκε ἓνα παγωμένο χέρι νὰ τοῦ σφίγγῃ τὸ στήθος, και ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ἐκλαίει, εἰς τὴν ἀρχὴ ἀγάλη, ὕ-

στερα δυνατώτερη. ὦ, τώρα ἐκλαίει, ἐκλαίει χωρὶς νὰ το θέλῃ, χωρὶς νὰ ἡξεύρῃ τὸ διατί, ἐκλαίει ἡ ψυχὴ του, "Ακούσαν τὰ κλάματα του κάτω και τὸν ἐθυμήθησαν. Κάποιος ἀνέβαινε τώρα εἰς τὴν σκάλα. Μπα! ἦταν ὁ θεῖός του, ὁ καλὸς του θεῖος ὅπου τον εἶχε χθὲς ὅλη μέρα εἰς τὸ σπῆτι του, και ἐπαίξεν εἰς τὸ περιβόλι του. Καὶ ἦταν δακρυσμένος ὁ θεῖός του, καλὲ! Τὸν ἐπῆρε ἀγκαλιά και τον ἔφερε κάτω εἰς τὴν σάλα. Ἦσαν ὅλοι ἐκεῖ, ἡ μητέρα του, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατέρα του, ἡ θεία του, ὅλοι, ὅλοι ἦσαν ἐκεῖ, και ὅλοι ἦσαν δακρυσμένοι. Καὶ ἡ μητέρα του εἰς τὴν πολυθρόνη ἐκλαίει, ἐκλαίει ἀπαρηγόρητα, και ἦταν μαυροφωρεμένη. "Ὅλοι ἐκλαίαν. Ἐφῶν οὐρανὸς ἐκλαίει. Ἐβρεχε μίαν σιγανὴ βροχή. Ἐνα σιγανὴ ψυχάλισμα ὑγραίνει τὸ δρόμο, τὴν ἀτμοσφαῖρα, ἔλα, ἔλα ἀκόμη και τὰ μάτια, και τὴς ψυχὴς ἀκόμη.

Μία μεγάλη ἡσυχία ἐδόξισεν εἰς τὸ σπῆτι. Σάν νὰ εἶχεν τελειώσῃ ὅλα. Σάν ν' ἀπεθάναν οἱ ἦχοι, νὰ ἐξεψύχῃσεν ὁ θόρυβος. Μέσα εἰς τὴν σιγὴν ὁ θρήνος ὁ σιγαλὸς ἐξέσχιζε τὴν ἀκοὴ τοῦ Πέτρου.

Δεν ἤξερε τί τρέχει καλὰ-καλὰ. Εἶχε ζαλιθῇ. Τὸν ἐφίλησε και τώρα ἡ μητέρα του, ὅπως ἐχθὲς τὸ βράδυ. ὦ! πῶς ἦσαν παγωμένα τὰ χεῖλῃ της!

★

"Ἀξοφνα ὁ Πέτρος ἀνατρίχιασε. Μία σκέψις ἐμπήκε εἰς τὸ νοῦ τοῦ, σάν νὰ ἐμπήκε μίαν βελόνη εἰς τὸ κρεῖας του. Τὸν ἔκαμε νὰ πονέσῃ.

— Καλὲ, ὁ πατέρας; Θέλω νὰ ἰδῶ τὸν πατέρα μου! ἐφώνησε.

— Σῶπα, Πέτρο, κάθησε ἡσυχος. τοῦ εἶπεν ὁ θεῖός του.

— Θέλω, θέλω, θέλω νὰ τον ἰδῶ.

Ἡ μητέρα ἔκαμεν ἓνα νεῦμα μετὰ τὰ μάτια και ὁ θεῖος τον ἐπῆρε. Ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἐπάνω πτωμα. Ὁ Πέτρος ἐπροχώρησε θαρρετά. Σάν νὰ ἤξερε τί θὰ ἐβλεπε. Σάν νὰ το εἶχεν ἰδῇ ποῖν μετὴν τὴν ψυχὴν του. Ἀνοιξαν τὴν θύρα τῆς κρεβατοκάμαρας και ἐμπήκν.

★

Ἐμπήκεν εἰς τὴν κάμαρα τοῦ πεθαμένου. Εἶδε τὸν πατέρα του νεκρόν, ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι. Τὸ ὄχρὸ του πρῶτον ἀκουμποῦσε τὸσον εὐμορφὰ εἰς τὸ προτοκράλο! Τοῦ εἶχαν σταυρώσῃ τὰ χεῖρια, τοῦ εἶχαν κλείσῃ τὰ μάτια. Δεν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ πλέον τίποτε, δεν ἐβλεπε πλέον τίποτε. . .

Ὁ Πέτρος τον ἐφίλησε, τὸν ἐφίλησε γλυκὰ, τὸν ἐφίλησε πολλές φορές τὸν χυρὸ τοῦ πατέρα. Δεν ἔκλαψε. Τὸν ἐκύνταζε, τὸν ἐκύνταζε. Ἦθελε νὰ τον κλείσῃ στο νοῦ του, στήν ψυχὴν του, στα μάτια του. Νὰ τον θυμᾶται πάντοτε, νὰ

μὴ τον λησμονήσῃ ποτέ. Τί ἄλλο ἡμποροῦσε νὰ κάμῃ παρὰ νὰ τον κυττάξῃ, τώρα ὡς ποῦ νὰ τοῦ τον πάρουν; Δεν ἔκλαψε. ὦ! εἶχε καιρὸν νὰ κλάψῃ ὕστερα, ἀργότερα. Ἀς τον καμάρωσῃ τώρα, λίγο ἀκόμη, στερεὴ φορὰ. Θὰ κλάψῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν κηδεῖα. Ἐχει καιρὸ νὰ κλάψῃ ὕστερα ὅλη του τὴ ζωὴ!

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΤΟΥΝ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

Αἱ φιλοφρονήσεις κ' αἱ διαχύσεις δεν ἦσαν τῆς ἀρσεκείας τοῦ Χάρρη Μάρκελ. Ἴσως μάλιστα και νὰ τον ἐστενοχωροῦσε τὸ βλέμμα τοῦ Χριστιανοῦ Χάρμπε, τὸ ὅποιον εἶχε καρφωθῇ ἐπάνω τοῦ. Δι' αὐτὸ, ἠρκέσθη ν' ἀπαντήσῃ με μίαν ἐλαφρὰν κλίσιν τῆς κεφαλῆς:

— Δεν βλέπω κανὲν ἐμπόδιον, κύριε. διὰτὶ νὰ μὴ δεχθῶν οἱ ἐπιβάται τοῦ «Γοργό» τὴν φιλοξενίαν σας. ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ παραταθῇ ἡ ἐδῶ διαμονὴ μας πέραν τῆς ὁρισμένης προθεσμίας...

— Αὐτὸ ἐννοεῖται, πλοίαρχε Πάξτων, ἀπήντησεν ὁ κ. Χριστιανὸς Χάρμπε. Καὶ τώρα, ἀπὸ σήμερον, ἂν θέλτε νὰ τιμῆσετε τὸ γεῖμα εἰς τὸ σπῆτι μου μετὰ τοὺς ἐπιβάτας σας. . .

— Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε, εἶπεν ὁ Χάρρη Μάρκελ. Ἐχω κατὰ ἐπισκευὰς νὰ κάμω εἰς τὸ πλοῖον, και οὔτε ὥραν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ χάσω. Ἀλλως τε προτιμῶ νὰ μὴν πολυγαλῶ ἀπὸ τὸ πλοῖον μου.

Ὁ κ. Χριστιανὸς Χάρμπε ἐφάνη ἀπορήσας μετὰ τὸν ψυχρὸν τόνον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κυβερνήτου. Ὑπάρχουν βέβαια, μετὰ τῶν θαλασσιῶν, και ἰδίως τῶν Ἀγγλῶν ἐμποροπλοίαρχων, ἄνθρωποι τραγεῖς και χωρὶς καλοῦς τρόπους, οἱ ὅποιοι γίνονται ἀκόμη περισσότερο ἀγροῖκοι και βάνανσοι κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἔνεκα τοῦ συγχρωτισμοῦ των με τοὺς ἀξέστοιχους γυῖτας, ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν εἰς τὸν κύριον ἐκείνον ὁ Χάρρη Μάρκελ και τὸ πλήρωμά του, δεν ἦτο διόλου καλὴ. Τί τον ἐμείλεν ὅμως; Ὁ «Γοργός» εἶχε κυβερνηθῇ λαμπρά, τὸ ταξεῖδι εἶχεν εὐδοκῇ περιηγησῇ, — και αὐτὸ ἦτο τὸ οὐσιώδες...

Μετ' ὀλίγην ὥραν, οἱ ἐπιβάται ἀπεβόσθησαν εἰς τὴν προκυμλίαν και διηρμήθησαν πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Χάρμπε. Μόλις ἀνεχώρησαν:

— Αἶ, Χάρρη, μοῦ φαίνεται πῶς ἔως τώρα πρῶτα τὰ πάμε... παρετήρησεν ὁ Τζὼν Κάρπεντερ.

— Ὅπως τὸ λές, εἶπε εἰς ἀπάντησιν ὁ Χάρρη Μάρκελ. Πρέπει ὅμως ἡ

προσσχὴ μας νὰ γίνετα διπλῇ, ὅσον μένομεν στο λιμάνι.

— Ἐννοεῖται, Χάρρη, κανένας μας δεν ἔχει ἐρεξί νὰ χαλάσῃ τὴ δουλειά, τώρα ποῦ κοντεύομε στο τέλος...

— Β-βαί, Τζὼν, ἀρκεῖ νὰ μὴν τον γνωρίζουν τὸν πλοίαρχον Πάξτων, ἐδῶ στον Ἀγίον Θωμᾶν. Νὰ προσέγγῃς, ὡς τόσο, μὴν τύχῃ και βγῇ ἔξω κανένας ἀπ' τοὺς δικούς μας!...

Εἶχε δίκαιον ὁ Χάρρη Μάρκελ, ὅταν διέτασσε νὰ μὴν ἐξελθῇ τὸ πλήρωμα. Ἀν ἔτρεχαν στὲς ταβέρνας κ' ἐπιναν κ' ἐμεθισθάν, — ὅπως τοὺς συνέβαινε, ὁτάνις ἔμεναν ἐλεῖθεροι, — οἱ ναῦται τοῦ ἠμποροῦσαν νὰ φλυαρήσουν και νὰ ποῦν κανένα ὑποπτον λόγον. Τὸ καλλίτερον λοιπὸν ἦτο νὰ κλεισθῶν μέσα στο πλοῖον.

— Πολὺ σωστά, Χάρρη, ἐπρόσθεσεν ὁ Τζὼν Κόρπεντερ, ἂν ἔχουν διαθέσιν νὰ πιοῦν, τοὺς δίνουμε διπλῇ και τριπλῇ μερίδα κρασιῦ... Τώρα που θὰ μένουν οἱ ἐπιβάται μας τρεῖς μέρες ἔξω, δεν πειράζει ἂν πιοῦν οἱ δικοί μας και λιγάκι παρπάνω.

Πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν, ὁ Χάρρη Μάρκελ διέταξεν ἀόμην νὰ μὴν ἀφίσουν κανένα ξένον ν' ἀναβῇ εἰς τὸ πλοῖον. . .

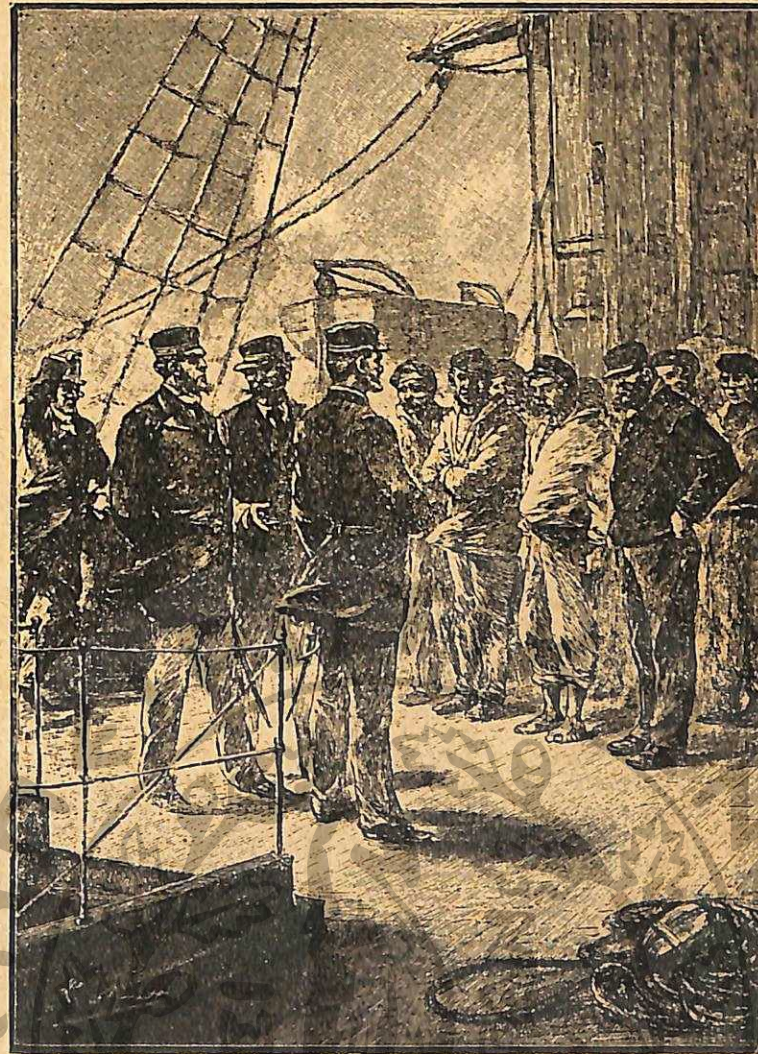
Τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Χάρμπε ἐκεῖτο εἰς τὴν προκυμλίαν, ἀλλ' ἡ κατοικία, ὅπου ἔμενεν οἰκογενειακῶς, εὐρίσκετο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μιλίου περίπου, εἰς τὴν πλευρὰν ἐνὸς βουνοῦ, τὸ ὅποιον ὑψοῦται ἀμυθηατρικῶς παρὰ τὴν θάλασσαν. Ἐκεῖ, εἰς μίαν ὠραιωτάτην τοποθεσίαν, εἶνε κτισμένοι αἱ ἐπαύσεις τῶν πλοισίων ἀποίκων, ἐν τῇ μέσῃ τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐκείνων δένδρων τῶν τροπικῶν. Ἡ ἔπαυσις τοῦ κ. Χάρμπε ἦτο τῶντοι μί-

ἀπὸ τὰς κομφοτέρας κ' εὐρυχωροτέρας.

Πρὸ ἐπταετίας, ὁ κ. Χριστιανὸς Χάρμπε εἶχε νυμφευθῇ μίαν νεαρὰν Δανίδα, κόρην μιᾶς τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν τῆς ἀποικίας, και εἶχεν ἀποκτήσῃ δύο κοριτσάκια. ὦ! τί καλὴν ὑποδοχὴν που ἔκαμεν ἡ κυρία ἐκείνη εἰς τὸν ἀνδράδελφόν της, τὸν ὅποιον πρῶτον φορὰν ἐβλεπε, και εἰς τοὺς συντρόφους του! Ἀν ἐρωτᾷτε διὰ τὸν Νίλς, ποτὲ θεῖος δεν ἀγκάλιασε και δεν ἐφίλησε τὰς ἀνιψιάς του μετὰ τὴν χαρὰν και εὐχαρίστησιν!

— Τί εὐμορφες! τί χαριτωμένες που εἶνε! ἐπανέλαμβανε διαρκῶς.

— Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶνε; ἐφώνησεν

«Ἐννέα μόνον ναῦτας ἔχετε; . . .» (Σελ. 170, στήλ. 6.)

ἀποφθεγματικῶς ὁ κ. Ὁράτιος Πάτερ-σων. Οἷος πατήρ, οἷα μήτηρ... τοιαῖδε και ἰατρίδες αὐτῶν!

Καὶ τὸ ρητόν του ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδουκμασίας.

Οἱ νεαροὶ ἐπιβάται και αὐτὲς ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὴν ἐπαυλίαν, ἡ ὅποια ἦτον ἀρκετὰ εὐρύχωρος ὥστε νὰ δοθοῦν εἰς ὅλους ἀναγκαιτικὰ δωμάτια. Ἐκεῖ ἦλλαξαν ἐπὶ τοὺς τὸ φαγητό των, — τὸ μονότονον θαλασσινὸν φαγητόν, τὸ ὅποιον δεν κατώρθονεν ἐπαρκῶς νὰ ποι-

κίλλη ή μαγειρική τέχνη του Ρανυά Κώφ. Καί τί ευχάριστα πού έπεργουσαν τά άπογεύματα είς τούς σκιερούς κήπους, οί όποιοι περιεκύκλωναν την κατοικίαν του κ. Χάρμπε! Το θέμα της συνομιλίας των συχνά περιστρεφότο είς τας οίκογενείας των πού είχαν άφίση είς την Εύρώπην. Καί μόνος ο Νίλς Χάρμπε, μή έχων πλέον συγγενείς εκεί κάτω, έσκόπευε νά έλθη καί νά μείνη με τόν άδελφόν του, άλλα έτελείονε τας σπουδάς του. Έπρόκειτο νά έργασθη μαζί του είς τόν έμπορίον, καί μάλιστα ο κ. Χριστιανός Χάρμπε έσχεδιάζε νά ιδρύση υποκατάστημα είς την γειτονικήν νήσον "Άγιον Ιωάννην, καί νά αναθέσθ τήν διεύθυνσιν του είς τόν άδελφόν του.

Ο κ. Χάρμπε έκαμε πολλάκις λόγον διά τόν κυβερνήτην του "Γοργού" καί τόν πλήρωμα του, καί ή κακή έντύπωσις, τήν έποίκιν έπωςδήποτε είχε σχηματίσθ δι' αυτούς, έξηλείφθη, όταν ο κ. Πάτερσων τόν έβ.δύλωσεν ότι όλον άνεξίτητος τόν προσοπικόν του πλοίου ήτο άξιον παντός επαίνου.

Έννοείται, έλαμψαν καί τας έκδρομάς των είς τας άξιόθετας μέρας της νήσου. Ο "Άγιος Θωμάς" είναι νήσος σχηματισμένη εκ πορφυρίτου λίθου, άνώμαλος καί δύσβατος είς τόν βόρειον μέρος της. γεμάτη από γηλόφους τών όποίων ο ύψηλότερος ύψούται μέχρι τετρακισών ποδών ύπέρ τήν έπιφανείαν της θαλάσσης.

Οί νεαροί έκδρομείς ήθέλησαν ν' αναβούν είς την κορυφήν του γηλόφου εκείνου, καί τούς κόπους της άναβάσεως των πλουσίως άντήμειψεν ή καλλονή του θαλάσσης, τόν όποιον είδαν από εκεί. Η όρσις έφθανεν έως τόν "Άγιον Ιωάννην", ο όποιος έμοιάζει με ψάρι τεράστιον έξηπλωμένον είς την έπιφανείαν της "Αντικινής θαλάσσης, έν τω μέτω των άλλων νησίδων" καί πέριν άόκη. Έως τόν ύψρον πέδιον του πελάγους, πού έλαμπεν ύπό τας άκτίνας του ήλιου.

Αφού έμειναν, ώς είχαν απορρακισθ από πρίν, τρεις ήμέρας είς τήν έπικυλιν του κ. Χάρμπε, επανήλθον είς τόν "Γοργόν", όπου τά πάντα ήσαν έοικμα διά τήν άναχώρησιν. Ο κ. καί ή κυρία Χάρμπε τούς συνάδυσαν έως τόν πλοϊόν, όπου έδέχθησαν τας θερμάς ευχαριστίας του κ. Πάτερσων διά τήν ποιητικωτάτην φιλοξενίαν των, καί οί δύο άδελφοί ένηγκασθήσαν αλλήλους διά τελευταίαν φοράν.

Τήν έσπέραν της 28 Ιουλίου, τόν τρίστιον έσώκωτε την άγκυραν, έγέμισε τά πανιά του, καί έπωρελούμενον του ευνόικου άνέμου, ο όποιος έφυσούσεν από τας βορειανατολικά, έξηλθεν από τόν λιμένα διευθυνόμενον προς τήν νήσον του "Άγιου Σταυρού, όπου έπρόκειτο νά καμνη τόν δεύτερον σταθμόν του.

Η νήσος αύτη άνήκει επίσης είς τήν Δανίαν. Όταν ο "Γοργός" έφθασεν είς τήν νησί, ο Χόρρης Μάρκελ έχείρισε τά ίστία κατά τρόπον τριούτον ώστε νά είσέλθη είς τόν λιμένα της πρωτεύουσας, ή όποις όνομάζεται Χριστιανούπολις. Ο λιμήν αυτός κείται είς τόν μυχόν ενός κοιλίσκου επί της βορείας ακτής. Η δεύτερα πόλις της νήσου ή Φρειδ ρικούπολις, τήν όποιαν είχαν πυρπολήσθ οί μαυροί, μίαν φοράν πού επνεστήσαν, είναι κτισμένη επί της δυτικής ακτής.

Είς τήν δεύτεραν ταύτην πόλιν είχε γεννηθ ή "Αξελ Βίκμπορν, ο δεύτερος του δαχωνισμού. Τήν εποχήν αύτην δέν είχε πλέον εκεί καίένα συγγενή. Πρό δώδεκα ήδη έτών, ή οίκογένειά του, αφού έπώλησε τά κτήματα της, είχαν αναχωρήσθ διά νά κατοικήσθ είς τήν Κοπεγχάγην.

Δι' αυτό, άν καί κανείς δέν υπήρχε διά νά φιλεξήσθ τούς έπιδάτας του "Γοργού", έν τούτοις οί παλαιοί φίλοι της οίκογενείας Βίκμπορν έλαμψαν είς τούς λάμπραν ύποδοχήν. Οί νεαροί θαλασσοπόροι μας έπέρασαν τόν περισσώτερον μέρος του χειρού των είς τήν ξηράν, καί τόν βράδυ μόνον έπέστρεψαν διά νά κοιμηθούν είς τόν πλοϊόν.

Δι' τρεξάν όλην σγεδον τήν νήσον έφ' άμάξης Η νήσος είναι εύφορωτάτη τα δύο τρίτα των γαιών της παράγουν ζάχαριν, άλλα καί ή καλλιέργεια του βάμβακος είναι εκεί λίαν άνεπτυγμένη. Αί περιγηγνται μας έπερνούσαν από τούς ώρσιους δρόμους της νήσου, όπου έρριπταν τήν σκιά των μεγάλα φοινίκων δένδρα. Το έδαφος, κατηγορικώς κλίον προς βορράν, άνυψούται βαθμηδόν, καί σχηματίζει προς τας βορειοδυτικά τόν βουνόν του "Αετού, τόν όποιον έχει τήν κορυφήν του είς ύψος 400 μέτρων...

Η Δανός διοικητής, όστις έδρασε ένλλάξ, έξ μήνας εί: τόν "Άγιον Θωμά" καί άλλους έξ είς τόν "Άγιον Σταυρόν, όταν κατέλευσεν εκεί ο "Γοργός", άτουσίλazen είς τόν "Άγιον Ιωάννην, όπου υπήρχε φόβος έξέγερσεως των μυχρών. Δέν ήδυνήθη λοιπόν νά υποδεχθ είς τόν διοικητήριον τούς νεαρούς "Αντικινούς. Είχεν όμως διατάξ ήν δόθ ή είς αυτούς πάτα εύκολία διά τήν έλδομήν των είς τήν νήσον, καί αί διαταχάι του είχαν έκτελεσθ προθύμως καί κατά γράμμα.

Διά τούτο, πρίν άναχωρήσουν, μία έπιστολή, τήν όποιαν έκαλλιγράφησεν ο κ. Οράτιος Πάτερσων με τόν ώρκιστον γράψιμόν του καί τήν όποιαν προσέγραψαν οί έννέκ άριστοί, διεδίδασε προς τήν Αύτου "Εξοχότητα τας Θερμοτάτας έκφράσεις της εύγνωμοσύνης των. ("Επεται συνέχεια).

N. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

τυχών υπό τόν ψευδώνυμον

Ηλίου του Δουράβεως

Άγίου Βραδείου

(18ε Διάπλ. του 1903, σελ. 294)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 86ος

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ Β'. ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1904

1.—Είς τόν Διαγωνισμόν τούτον διακαλούνται νά λάβουν μέρος όλοι οί συνδρομηταί καί αί συνδρομητήρια, καθώς καί τα άδελφία των, όσα έχουσι ψευδώνυμον, άλλ' έκαστος χωριστά, δηλαδή διά χωριστής ιδιότης του συλλογής.

2.—"Έκαστος τών διαγωνιζομένων όρείλει νά στείλ η από μίαν συλλογήν Πνευματικών "Ασκήσεων, πρωτοτύπων, ιδιόκων του, άδημοσιευτών, αί όποίαι δέν πρέπει νά είναι ούτε όλιγώτεροι τών 10, ούτε περισσότεροι τών 15.

3.—Κάτωθεν τής τελευταίας Πνευματικής "Ασκήσεως, μετά τήν λέξιν Τέλος, ο διαγωνιζόμενος όρείλει νά γράψ η τήν έξ η: "Διαβεβαιώσιν", καί νά υπογράψ η αύτην με τόν αληθές του όνομα:

α'Επί λόγω τιμής διαβεβαιώ τήν "Διάπλ. ότι όλας τας άνωτέρω "Πνευματικές "Ασκήσεις συνέθεσα μόνος μου, ούδεμίαν δ' έξ αυτών άντέγραψ η άλλωθεν, εκ χειρογράφου ή έξ έτύπου, ούτε ήκ' υτα (έκτος τών "Δημωδών καί "Αρχίων Αινιγμάτων,) "ληγομένην παρ' άλλου."

4.—"Όταν ή "Διάπλ. σχηματίσθ βάσιμον ύπόνοιαν ότι μία συλλογή, (καί

άν ακόμη ο άποστολεύς αύτης βεβαιώ, επί λόγω τιμής τόν έναντίον.) είναι άντίγραφον ξένης έργασίας, άνεχθότου, είτε ύπεξαίρεθείσης, είτε έκούσιως παραχωρηθείσης δικαιούται νά τήν άποκλείσθ εκ του Διαγωνισμού, καί άν θέλ η, νά αναφέρ η είς τ' Αποτελέσματα τών όνόματα τών δα τριούτον λόγον άποκλεισθέντων.

5.—"Εφ' όσον θά δημοσιεύωνται από 1ης Ιουλίου 1904. — αί έγκριμέναι Πνευματικές "Ασκήσεις, δικαιούται καί παρακαλείται μάλιστα έκαστος συνδρομητής, νά καταγγέλλ η όσας εξ αυτών ήθελε τυχόν άνακλήσθ, ως προερχομένης εξ άντιγραφής δημοσιεύων. Η καταγγελία πρέπει νά είναι ώρισμένη καί άποδειγμένη, νά σημειούται δηλαδή ο τίτλος της έφημερίδος ή του περιδικού, έξ ου ή άντιγραφή, τό έτος, ο τόμος, ή σελίς καί ο αριθμός υπό τόν όποιον είχε δημοσιεύθ η καταγγελλομένη "Ασκησης. Παραδείγματος χάριν: "Καταγγέλλ η τήν έν τή "Διάπλ. σελ. 1. ε. δημοσιεύσθ "Πνευματικήν "Ασκήσιν υπ' αριθ. 55. του δ' έτος, ως άντιγραμμένην εκ της "Διάπλ. σελ. 32, "Ασκήσεως 17. ("Υπογραφή.)" Έκίστη καταγγελία πρέπει νά είναι γρηγορήν είς χωριστόν τεμάχιον χάρτου. — Αί καταγγελίαι, έξέλεγχόμεναι καί άποδεικνύμεναι αληθείς, θά έγγραφονται είς επί τούτω βιβλίον, καί κατά τήν άπονομήν των Βραδίων του Διαγωνισμού, όχι μόνον δέν θά λαμβάνωνται υπ' όψη αί κλοπιμαίαι "Ασκήσεις, εκάστης συλλογής, άλλα καί θά φαιρήται ίσος αριθμός εκ των μή καταγγελλέντων.

6.—Η συλλογή πρέπει νά είναι όσω τόν δυνατόν πλήρης" νά περιέχ η δηλαδή μίαν ή δύο "Ασκήσεις εξ έκάστου είδους καί καθ' ήν τάξιν δημοσιεύονται συνήθως είς τήν "Διάπλ. Ούτως ο διαγωνιζόμενος έχει μεγαλύτερον πιθανότητα έπιτυχίας παρά εάν ήρρίετο είς όλίγα μόνον είδη "Ασκήσεων.

7.—ΑΠΕΝΑΝΤΙ έκάστης "Ασκήσεως, είς τόν περιώριον του τετραδίου, πρέπει νά είναι γραμμένη ή λύσις της. "Ασκήσεις άνευ λύσεων αποκλίνονται.

8.—"Όσοι εκ των διαγωνιζομένων λητμονήσουν ή παραλείψουν σκοπίμως νά σημειώσουν τήν ήλικίαν των, θά καταταχθούν είς τήν "Ανωτέραν Τάξιν, όια νά ή ποτε ήλικία νά είναι άνω ή άνω. Η δέ παραλείψις του ψευδώνυμου θά σημάχ η, ότι έπιθυμούν νά διαγωνισθούν με τόν όνομά των.

9.—Αί "Ασκήσεις πρέπει νά είναι πολυκαθρογραμμένα καί εύανάγνωστοι, είς μέγ α λ α τ ε τ ρ ά δ ι α, (χωρίς δηλαδή νά τσακισθ τόν φύλλον του συήθους χάρτου της γραφής.) Χειρό-

γραφα άκατάστατα, μουτζουρωμένα, στενογραμμένα, δυσανάγνωστα, ρίπννται είς τόν κάλαθον.

10.—Α' συλλογή, έπιγρηφόμεναι "Πνευματική "Ασκήσις: διά τόν 86ον Διαγωνισμόν, είναι δεσφαί μέχρι τ' έλ ο υ ς Ι ο υ ν ί ο υ. — [Είμπορείτε νά τας στείλετε ως χειρόγραφ η, ύπό τινάν, επί συστάσει, πληρόνντες μόνον 25 λεπτά τυχυδρομικά.]

11.—Κατά τόν διάστημα της Β' "Εξαμηνίας του 1904, θά δημοσιεύωνται είς τήν "Διάπλ. "Ασκήσεις, καί έλευθέραι έκλογήν, εκ των έγκριθομένων, τω παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς. Πέρι τας τέλη του έτους θά δημοσιεύθ ην τ' άποτελέσματα καί θά προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός διά τήν Α'. Εξαμηνίαν του 1905. Έν τω μεταξύ, ούδεις δύναται νά στείλ η "Ασκήσεις είς π ρ ό ς δ η μ ο σ ί ε υ σ ι ν.

Οί λοιποί όροι είναι οί αυτοί με τούς όρους πάντων των Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε είς τόν Ε' Κεφάλαιον του "Οδηγού, περί Βραδίων, (φυλλ. 1ον, σελ. 12.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μητέρα δίδει όλίγο τυρί φρέσκο καί ζεστό είς τήν μικράν "Ασπασίαν.

Καί ή "Ασπασία, μόλις το έδοκίμασεν, έκπληκτος φωνάζει:

— Πά, πά! Τό τυρί, μαμά, είναι ζεστό, σάν νά σηκώθηκε τώρα από τόν ύπνν!

Εστία ή ύπο της Δοχούρας "Ασπασίας

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΝΑ καί ο πρώτος-πρώτος συνδρομητής του 1905 "Ενεγράφη από τώρα! Είναι ο έν Βόλφ Κ. Δημητριάδης, έσπαθμα του "Εργατικού Μέρους (ό όποιος, θά έντειν η τας προσπάθειάς του διά νά έγγραψ η πολλούς.) Λοιπόν, καλή άρχή! Πρώτη πρώτη έλήθη ή φωτογραφία σου, Παταχού Παράν, διά τόν σύμπλεγμα των βράβιων είς τόν δ' Διαγωνισμόν "Εσπαθματος. Εύχαριστώ διά τήν προθυμίαν καί εύχομαι νά σε μνησούν όλοι οί άλλοι, διά νά εύρεθ είς τήν εύχάριστον θέσιν νά δημοσιεύσ η πλήρες τόν σύμπλεγμα των βραβευμένων.

Μ' αφού ένεγράψ ης μετά τήν κλήρωσιν, Στέλι Κωσταλία, πώς νά σου στείλω αριθμόν Λαχείου; Τώρα πλέον είς τόν προσεχούς έτος, τόν Λαχείον θά συμμετέχ η, άν φροντίσ η έν καίρώ διά τήν άνανέωσιν της συνδρομής.

Βεβαίως, Καλλιγραφίδα Ι. Λάσκαρι, θάναγώμ η τήν μεταρρασίαν σου καί θά της δώσω είς τόν Διαγωνισμόν τήν όθιαν πού θέλ η. "Όσον διά τόν "Αθρόον, όχι άμα λάθ η κανείς τόν Α' Βραδίου ούδούποτε Διαγωνισμός, ώστε νά δημοσιεύθ η εκών του. "Αθρόον δέν λαμβάνει καί είναι περιττόν νά λογαριάζ η πλέον τών μικρότερων Βραδίων του καί τούς "Εποίνους.

Τά φύλλα όλων των συνδρομητών έκάστης πόλεως του "Ενωτικού, Χαριτωμένο "Αργελλοδ, μετ' αύστηράν εξέλεγειν μήπως λειπη κανέν, κλείνεται είς ένα φάκελλον, έπιγραφόμενον προς τήν διεύθυνσιν τόν ταχυδρομείον.

Έκ τούτου έννοεις, ότι άν λαμβάνης τόν φύλλον άργότερα από άλλους της πόλεως σας συνδρομητάς, δέν πταίει ή ύψηλότης του Γραφείου μου άλλα τόν ταχυδρομείον σας, είς τόν όποιον πρέπει νά πνευθής τόν παρίκονά σου.

"Όστε είς έκαστον ο κ. Φαίδων. "Ενδοξον Μεσολόγγιον [Ε], νά είπ η ότι οί έπιμελείς φοβούνται περισσώτερον από τούς άμελείς τας έξετάσεις. Έν τούτοις έγώ σου δίδω τήν εύχην μου. Στείλ μου νά έδω τήν μεταρρασίαν σου "Αλλά "con'e de fée" δέν μεταρράζεται "εδηγημα νεράιδας" είναι έκείνο πού λέγομεν άπλούστατα "παράμυθον".

Πολλοί φίλοι μου τόν είδαν είς τας έφημερίδας καί έχήρησαν πολύ: Η "Νέα Σκηνή" θά παίη αύτόν τόν μήνα νέον δράμα του κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου (Φαίδωνος), τόν όποιον επιγράφεται "Τό Μυστικό της κοντέσσης Βαλέραινας" Θυμάσθ η τί σας είπα πέρσι διά τόν "Τρίτον"; ότι δέν ήτο δράμα διά τήν ήλικίαν σας καί δέν έπρεπε νά υπάγεται. Τό έρεπεινόν όμως είναι δι' όλας τας ήλικίας. Μικροί καί μεγάλοι θά διασκεδάσουν έπίσης. Δέν έχει τίποτε τό... όπηγορευμένον. "Όστε οί έν "Αθήναις συνδρομηταί καί συνδρομητήρια, πού άγαπούν τόν τόν τά έργα του κ. Φαίδωνος, όταν θά δόθ η τόν "Μυστικό", είμπορούν εξαίρετα νά υπάγουν είς τήν "Νέα Σκηνή".

Αυτό μου έλεγε "Ισα-Ισα καί τόν "Λομα Νηρηίδος, τόν όποιον ήλθε προχθές είς τόν γραφείον μου με τόν Κυκλάμιον της Ζακύνθου καί τήν μικράν του άδελφήν. — τί χαριτωμένη έπίσκεψις! — Μετ' όλίγας ήμέρας θά αναχωρήσουν είς Ζάκυνθον εύχονται όμως νά δόθ η τόν έργον του κ. Ξενοπούλου πρό της άναχωρήσεως των, διά νά προθάσουν νά το ίδούν.

"Αμαζών της Βουλώνης [ΕΕ] διά τήν ώραιότητα έπιστολής. "Αργήσε νά μου γράψ η, άργησε νά σου άπαντήσω, — είμεθα "Ισα-Ισα.

Μυροδόλος Χαραυγή [5Ε] διά τας έντυπώσεις εκ της έν Βόλφ διαμονής σου. Τί ώραία πού έκπαράσσει! Πραγματικώς, ή ιδιότης σου λύπη θά ήτο μεγαλητέρα, διότι "οκείναι έμελλον νά χαρισθούν από μίαν, ένω συ από τότας άσπλητας φίλας."

"Αρθούσα Νεότης [Ε], χαίρω διότι τόν Σΰμα σου ήρεσε τόσο πολύ. Θά ήτο ώραίότατον τόν θέαμα της γυμναστικής του Παρ' επαγωγείας σου, αφού μάλιστα κάθε τάξις είχε καί ιδιαίτεράν στολήν.

Μερικοί των έν Σύμα συνδρομητών μου, έδρσαν Σύλλογον υπό τόν όνομα "Εσπερος", σκοπών έχοντα "την διάδοσιν της φιλάτης Διαπλάσεως". Πρόεδρος ο Ταγματάρχης Γραμματέας καί ταμίας ή Συναγής Σανθούλα, άντιπρόεδρος ή Βασιλίσσα των "Ανθέων" κ.τ.λ. Τους εύχαριστώ όλους καί είμαι βεβαία ότι ο Σύλλογός των θά έργασθ η λαμπρά, διότι είναι ο πρώτος ο όποιος ήρρίετα είς τήν Σύρον, πόλι μεγάλην καί πλούσιαν, όπου όμως όλίγους σχετικώς έχω συνδρομητάς. Λοιπόν έργασία!

Πολύ γρήγορα, Παλλάς [Ε] θά γράψ η καί συ σάν τήν Ναυσικά, διότι βλέπω ότι έχεις κλίση. Ναί, είς τήν Αγίαν νά έλ ης άρκείας συνδρομητριάς καί είμπορείς νά κάμης γνωριμία. Σου έπέρασεν ή αφιρδιά άδελφείας.

Αετ' της "Ερήμης, ο Κόμης Ζιλ-δε-Μιρόν μου γράφ η καταλυπημένως καί μ' έρωτά διατί έπαυσε νά του γράψ η. Δέν γαρ ήλθ νά του άπαντήσω καί λάβε τήν καλωσύνην νά με πληροφορήσ η. — ή μάλλον νά του γράψ ης ό ίδιος.

Καί άλλος μου κατήγγειλε αύτην τήν "Ασκήσιν, Μελλών Διπλωμάτα [Ε] ως άντιγραμμένην. Σημείωσε δέ ότι οί μεταβολαί πού είδες είναι τού "Αναλία, ο όποιος πάντοτε έπιδιορθώνει όλην τας "Ασκήσεις" ως ε άντεγράφη κατά λέξιν. Μα είναι φοβερόν! Καί νά δίδουν έγγράφους τόν λόγον της τιμής των! Πραγματικώς ούκ ούδασι τί ποιοῦσι!

Οί έν Βόλφ φίλοι μου δύναται νά καυχώνται

ὅτι ἔγιναν ὑπόδειγμα. Καθώς μου γράρει σήμερα ὁ Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης, οἱ ἐν Πύλῳ φίλοι μου σκοπεύουν νὰ χαλάσουν τὸν κόσμον· καὶ δὲν θὰ ἡσυχιάσουν ἂν δὲν ἴδουν νὰ γίνεταί καὶ εἰς τὴν Πύλῳ ὅτι γίνεται μὲ τοὺς συνδρομητὰς καὶ εἰς τὸν Βῶλον. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ ἀμύλλα ἐπεκτείνεται.

Ἄλλοι μὲν ἐστελεῖτε προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν μέχρι τῆς 28ης Μαΐου καὶ δὲν τὰς βλέπετε σήμερα, μὴν ἀνησυχήσετε. Θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές, διότι σήμερον δημοσιεύονται αἱ καθυστερητάς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος.

Ἐγκρίνουσά τι ψευδωνύμα των, δεχόμενα μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους: **Μέλλοντα Εὐελπιν** (Π.Κ.Β.) **Φωστῆρα** τῆς **Περίου** (Ν.Ζ.Ζ. ἰδοὺ τὸ πρῶτον) **Μίλωνα** τὸν **Κροτωνιάτην** (Ι.Κ.Κ) καὶ **Κέϊκ-Ούκ** (Θ.Π.)

Ἀλλαγή ψευδωνύμου: Ἐαρινῆ-Νεφέλη (αὐτὸ μου ἤρισε περισσότερο) [Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· κ' ἐγὼ τρελλοῦμαι διὰ τὰ ἄνθη καὶ πότον θὰ ἔμουν εὐτυχής ἂν σε εἶχα πλησιέστερα διὰ νὰ μου στέλλης ἀπὸ τὸν ὠραίον σου κήπον.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλαξέουν: τὸ **Ἀκτινοβόλον** Ἀστρον μετὰ τὸ **Ἴον**, **Ἰδιότροπον Νεάνιδα**, **Διαβολάκι** τοῦ **Πειραιῶς** καὶ **Ἀετὸν** τῆς **Ερήμου** — ὁ **Χειμωνιάτικος** **Ἠλιος** μετὰ τὸν **Μέλλοντα** **Διπλωμάτην**, **Δίχρωμον Φούκιον**, **Λάτριδα** τοῦ **Ὁραίου**, **Πέταλον Ρόδου** καὶ **Φιλόμουσον Νεάνιδα** — τὸ **Κόκκινον Κρίνον** μετὰ τὸν **Νυκτοκόρακα**, **Ἀκακίαν**, **Πρίγκιπα** τῆς **Επιταλόφου** καὶ **Χαρὰν** τὸν **Γονέον** — ὁ **Μικρὸς** **Ἀδελφίτης** μετὰ τὴν **Δωρίδα Παρθένον**, **Ἠλιακὴν** **Ἀκτίνα**, **Βασιλισσαν** τὸν **Κυάτωρ** καὶ **Δουλοῦδι** τῆς **Καρδιᾶς** — ὁ **Ἰππότης** τοῦ **Πηλίου** μετὰ τὴν **Ἀετὶν** **Ναύτην**, **Ἀδραν** τοῦ **Πηλίου**, **Λόρδον** **Κίτση**, **Ἰδιότροπον** **Νεανίδα**, καὶ **Δωρίδα Παρθένον** — ὁ **Ἀπαστράπτων** **Μαρδύας** μετὰ τὴν **Ζαππίδα**, **Πιθηκάνθρωπον** καὶ **Ἀκτινοβόλον** Ἀστρον — ἡ **Χαρὰ** τὸν **Γονέον** μετὰ τὸν **Τριπτόλεμον**, **Ναυαγρον** **Μακρόν**, **Πνοήν** τὸν **Ἀγγέλον**, **Χιακὸν Κρίνον** καὶ **Μανταρίνι** τῆς **Λίου** — ὁ **Σθεναλαΐδας** μετὰ τὸν **Ἀστέρα** τοῦ **Βέγα**, **Μαρίαν** **Ἀντουανέτταν**, **Μόνωιν**, **Ἀετὸν** τῆς **Ερήμου** καὶ **Ἀγγέλον** τῆς **Αἰγῆς** — ὁ **Μικρὸς** **Βολιῶτης** μετὰ τὴν **Ἠλιακὴν** **Ἀκτίνα**, **Νύμφην** τοῦ **Σηκουάνα** καὶ **Δουλοῦδι** τῆς **Καρδιᾶς** — ὁ **Ἐρμῆς** τὸν **Ἀντικυθῆρων** μετὰ τὴν **Ναυτοπιύλαν** τοῦ **Μεσολογγίου**, **Ἀκακίαν**, **Ἐνδοξον** **Μεσολογγιον**, **Ζαππίδα** καὶ **Μέγαν** **Ναπολέοντα** — ὁ **Μεγιστεὺς** μετὰ τὸν **Κένταυρον**, **Ἀκακίαν**, **Βαρβαλγοῦσαν** **Ορφανήν**, **Ναυαγῶν** καὶ **Ἐλκωνιάδα** **Παρθένον** — ὁ **Μελεῖων** μετὰ τὴν **Ἀρμονίαν** τοῦ **Κόσμου** — ὁ **Εργατικὸς** **Μόρμης** μετὰ τὴν **Ἀντιμῶν** τοῦ **Βουνοῦ** — ὁ **Βαρυσμαγῶς** **Ζεὺς** μετὰ τὸν **Ἐνδοξον** **Μεσολογγιον**, **Ἀετὸν** τῆς **Ερήμου**, **Ὀπτασίαν** **Παραδείσου**, **Πετρωμένον** καὶ **Μόνωιν** — τὸ **Ταπεινὸν** **Γιασεμὶ** μετὰ τὴν **Ζαππίδα**, **Πετρωμένον**, **Βιολέτταν** τοῦ **Χελμοῦ**, **Κόρην** τοῦ **Μοριᾶ** καὶ **Κένταυρον** — ἡ **Ἀφροδίτη** τοῦ **Λυκαυροῦς** μετὰ τὴν **Ζαππίδα**, **Πικραμένην** **Καρδοῦλαν** καὶ **Δωρίδα Παρθένον** — τὸ **Ἐρμῆδον** **Προσώπειον** μετὰ τὸν **Προμηθεᾶ** **Δεσμώτην** — ἡ **Νεφελῶδης** **Ψυχὴ** μετὰ τὸν **Ὀνειροπόλον** **Ψυχὴν** καὶ **Δουκίαν** τὸν **Σαλόων** — ἡ **Ἀσπίς** τῆς **Ἀθηνᾶς** μετὰ τὸν **Ἀετὸν** τῆς **Ερήμου** καὶ **Μυροβόλον** **Χαραυγὴν** — **Βιρῆτην** ἢ **Ἀθηναίαν** μετὰ τὸν **Περόν** τῆς **Μπάκραϊνας**, **Ἀταβύριον** **Ρόδου** καὶ **Ἰππότην** τοῦ **Μεσαίωνα**.

Τῶν καθυστερουμένων τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς, ἂν δὲν ἀνταποδώσουν πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ὑπερβλημένα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Φίλην** τὸν **Καλῶν**, **Μικρὸν** **Βολιῶτην** (ἔχει καλῶς μετὰ τὰς ἐπετίσεις) **Βάσκαν** δὲ **Γάμαν**, **Περίαν** (ὁ περὶ οὐ ἐρωτῶς εἰς συνδρομὴν τῆς πλησιέστερης ἢ ἀναπόσις, ἔς) **Μελαγχολικὸν** **Ερμῆτην** ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς· τὸ ὄνομα τοῦ Μ. Α. δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σοὺ το φανερώσω) **Βρύχωνα** (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου· ναι, ὁ κῆμος καὶ διαγωνισμὸν καλλιγραφίας) **Θεσσαλοναγῆν** (ἔστειλα καὶ τὸν 22ον τόμον, ὁ ὁποῖος ἐλπίζω ὅτι θὰ σοὺ ἀρτίως ἐπλήρῃ) **Κυρίαν** μετὰ **Καμελίαν** ([Ε] μὰ εἶνε, βλέπει, καὶ ἡ **τεμπελιά**! ἂν δὲν ἦτο αὕτη, δὲν θὰ εἶχα συχνότερα ἐπιστολάς τόσον ὠραίας ὅσον τῆς **Ναυσικᾶς**; διότι καὶ σὺ γράφεις ἐπίτης ὠραία διὰ τὴν **Εὐτήνην** εἶδες τι ἔγραψα εἰς τὸ προηγούμενον) **Πνοήν** τὸν **Ἀγγέλον** (χαίρω πῶς εἶσαι καλλιτέρας καὶ εὐχομαι πλήρη ἀνέπτυξιν· ἂν εἶνε τώρα πού θὰ πᾶς στὰ βουνά, θὰ γίνῃς περὶ δὲ!) **Ἀντιμῶν** (δὲν ἀκριβῶς, δὲν θὰ φανῇς ἀντιμῶν καὶ εἰς τὰς ἐπετίσεις) **Πύργον** τῆς **Πέτρος** (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐξοπλισμὸν) **Ζο-Ζο** ([Ε] διὰ τὰ ὠραία πού γράφεις· ἀλλ' εἰς ἕκαστον τετράδιον πρέπει νὰ ἐνωκλείῃς δεκάλεπτον γραμματόσημο) **Ὀδῆγος** τοῦ λέγει καὶ **Θαρί** **Ἀσπίδα** τῆς **Ἀθηνᾶς** ([Ε] διὰ τὴν ὠραιότητα ἐπιστολῆν τῆς (ἔστιν) **Κακίαν**, **Λεύκον** **Φασόλον** (ἔστειλα) **Ὀνειρον** **Θερμῆς** **Νυκτὸς** (ἔστειλα) **Σωφὸν** **Γ. Κρέμον** (ἔστειλα) **Νοητὴν** **Ρομφαίαν** ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· τὰ Μουσικὰ περιέπεσαν εἰς ἀχρηστία νὰς περιττά) **Ταπεινὸν** **Γιασεμὶ** ([Ε] ὠραία ἡ περὶ **Βελεστίνου** ἐπιστολή σου) **Φρούριον** τῆς **Μονεμβασίας** (εἰς ἑνακόμην ὠρεῖες, ὥστε ἡ ἀγγελία ἦτο περιττή) **Μελεῖων** ([Ε] πολὺ μου ἤρσεν ἡ ἱστορία τῆς γούρας) **Ἐλ-λην** **Σκενδερῶν** (ἔστειλα) καὶ τὴν ὠραίαν δελτίον) **Διονυσίδα** **Πηγὴν** (ἡ περὶ τῆς ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητρία) **Ὁ Φ.Κ.** δὲν εἶνε ἀπ' ἐκεῖ) **Σ. Σιάχου** (εὐχαριστῶ πολὺ νὰ πάρῃ καὶ ψευδωνυμον καὶ νὰ μου γράφῃ τακτικά) **Χειμωνιάτικον** **Ἠλιον** (ἡμπερὶ ἡ ἰδέα καὶ περιμένω εὐγνωμόνως νὰ πραγματοποιηθῇ) **Ἀπόγονον** τοῦ **Νέστορος** ([Ε] μὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, τὰ ὅποια γράφουν ἐπίσης καλά· τὸ βλέπεις καὶ ἀπὸ τὰ **Εὐτήνη**· θὰ σοὺ στείλω καὶ πάλιν τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον φαίνεται, παρέπεσεν) **Ἰψιπέτην** **Ἀετὸν** ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· ἔστειλα· ἔγινε καλὰ ἡ ἀδελφὴ σου;) **Ναυτοπιύλαν** τοῦ **Μεσολογγίου** ([Ε] καὶ πού ξεύρω ἐγὼ πού εἶνε ἡ... Σπιτοπούλις; ὅχι, αὐτὸ που λέγεις, εἶνε πρόνομον μόνον τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν) **Ἀεροναύτην** (καλῶς ἦλθεν· ἀλλ' ἡ ταξειδιωτικὴ στολὴ δὲν ἔπρεπε νὰ σ' ἐμποδίσῃ) **Μαραμῆιον** **Κρίνον** κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Μαΐου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεχταὶ μέχρι τῆς 13 Ἰουλίου.

Ἡ χάρις τῶν λύσεων, εἰς τοὺς ὁποῖους δὲν νὰ γράψω τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, ὡς ἕκαστος ποιεῖται 20 φύλλα καὶ τιμᾶται πρὸ 1.

252. Δεξιόγρως.

Εἶμαι πούλ' τῆς ἐρήμης·
Λοιπὸν, ἂν σὲ τῶν μου,
Ποῦ ἀντιλαμβάνει πένθιμα
Αἱ κόχες τῆς ἐρήμου,
Καὶ προσέβη· πού ἀπαιτεῖ
Τὸ Κράτος, — γὰ φαντάσσομαι,
Θάρχισον νὰ ταυτάζωμαι·
Ὅσων χορδὴ ἐμπροσθέν σου.

253. Μεταγραμματισμός.

Στῶν βασιλέων τὴν σειράν
Τὸ ὄνομα μου γράψ' το...
Ἄν ἑνα γράμμα μου ἀλλάξῃ,
Λαμποκοπὴ καὶ ἀστράφτω.

254. Λένιγμα.

Ἀφ' οὗτο εἶδε π' ἔλεμο,

περάσαν τόσοι χρόνοι...

Πόλιν δὲν εἶπα; Ἄλλὰ πῶς;

τί ἀκούω;... ἔξημερόναι;!

255. Διπλοῦς Ἀναγραμματισμός.

Ἐνῶ μ' ἐδὲλπετε ἡτυχοῦμαι ἐσπρώξατε ὡ λῦται,
Ἐγ' ὅμως δὲν ἀγρίεψα, καθὼς παρατηρεῖτε...
Ἄλλ' ἐπειδὴ μ' ἐσπρώξατε καὶ δευτέρη, θυμῶν
Κ' ἕνα ξερότοπο εὐθὺς καὶ ἐγὼ σὰς φανερόνω.

256. Πυραμῖς.

Ἐν:ς θεὸς πανάρχαιος εἰς τοὺς σταυροὺς πη-
[γαίνει]

Στοιχεῖον ἀπ' τὰ τέσσαρα ἡ κορυφὴ μου εἶνε,
Καὶ τέσσαρες ἀνοοῦσιν Ῥωμαῖοι ἑκακοσμένοι.
Πῶς εἶμαι καὶ πῶς πλέκομαι, λῦτά μου, τώρα
[κρίνει!]

257. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1. — Ἀίμνη τῆς Ἑλλάδος.

2. — Μέτρον

3. — Ἀρχαία βασιλοῦσαι.

258. Μαγικὸν γράμμα μετὰ διπλῆς ἀκροστιχίδος ἐξ ἀντιθέτων.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος, ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζον ἄλλας τόσας λέξεις, ὡς τὰντιθέτα διὰ μὲν τῶν ἀρχικῶν νάποτελοῦν τὸ ὄνομα ἀκροτηρίου, διὰ δὲ τῶν δευτέρων γραμμάτων ἔκτομον:

Πηγείος, ἔκτος, ἀγλαβός, ξίφος, εὐδίας, Ἑλίας

259. Διπλῆ Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.

Αἱ ζητούμεναι λέξεις ν' ἀναγραμματισθῶν ὥστε νάποτελέσουν ἄλλας τόσας, σχηματιζούσας διὰ μὲν τῶν ἀρχικῶν τῶν πρηνεντόλιπον τοιούτων:

★-★-★-★-★-★-★

διὰ δὲ τῶν δευτέρων γραμμάτων ἑλλειποσύμψων τοιούτων:

★-★-★-★-★-★-★

1. Εἰς τῶν Τιτάνων. 2. Ἐπὶ ῥήμα συγκριτικοῦ βαθμοῦ. 3. Δένδρον. 4. Τίτλος εὐγενείας. 5. χρονικὸν διάστημα. 6. Πρόσωπον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. 7. Ὑποδιαίρεσις κράτους.

260. Λογοπαλινγινον.

Τι κοινὸν μεταξύ στρατοῦ καὶ θερμομέτρου;

261. Γρίφος παραστατικῶς.

Ἐπὶ ῥήμα ποσοτικόν, βαθμοῦ συγκριτικοῦ. — Ἀρνητικόν. — Πρόθεσις δισύλλαβος. — Ἀρθρον κατὰ πληθυντικόν.

[Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς 3ης βουλῆς συλλογῆς τοῦ ΑἰΘΕΡΟΣ.]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις **λεπτά** 10, διὰ δὲ τὴν συνδρομητὴς μας **λεπτά** 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀμειψόμεναι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Πᾶν προσωπικὸν ἀνταλλαγῇ Μ Μυστικῶν. — Προη τῶν Ἀγγέλων. (Δ, 76)

Συγχαίρω τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως διὰ τὸ βραβεῖόν μας. Ἡλλάξα ψευδωνυμον. — Ὀλυμπός. (Δ, 77)

Πᾶν τὴν ἀνταλλαγὴν δελταρίων καὶ εὐχαριστῶ τοὺς φίλους. — Demetrius J. Zoides, Salonique. (Δ, 78)

Πᾶν τὴν ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Εὐχαριστῶ τοὺς μετ' ἐμοῦ ἀνταλλάξαντας. — I. Μαργιάννης. Ἡράκλειον (Κρήτης) (Δ, 79)

Ὁ Μακρολαμῆς εὐχεται εἰς τοὺς φίλους τῆς Διπλάσεως συμβαθῆτάς του, καλὰς ἐπετάσεις. (Δ, 80)

Ἀνταλλάσσω δελτάρια καὶ Μ. Μυστικὰ μετὰ ὄνομα καὶ ψευδωνυμον. — Χατζημυχαλάκης. Στὰς Ἀρσακίου, Ἀθήναι. (Δ, 81)